

нително добра, душа и обноска къмъ българитѣ въ мирно време, сѣкашъ бѣше съвършено изчезнала и превърната въ ролюцтво-рение на една жестокость. Кланетата въ Пловдивско бѣха по ужаситѣ си безподобни... Пропищѣха до Бога българскитѣ челяди. Облѣче се въ дълбока черна жалейка цѣла България. Невѣрующитѣ дипломати трѣбваше да повѣрватъ, когато анкетни комисии посетиха мѣстата на произшествията и клането и видѣха съ очитѣ си ужаситѣ на извършенитѣ жестокости: цѣли села съсипани, непогребани трупове на жени съ грѣдни дечица, изгорени и съборени черкови, ридаещи и въ черно облѣчени майки, ужаси навсѣкжде. Дописници (Макъ-Гаханъ, Скайлеръ) на английски, американски и други вѣстници (Дейли-Нюзъ, Нью-Йоркъ Хералдъ и др.) не скриваха фактитѣ и впечатленията си. Въ Русия заговсриха доблестни мже, каго Аксаковъ и неговитѣ приятели отъ славянскитѣ срѣди. Изправи високо своето чело благородниятъ старецъ Гладстонъ: и той нададе вѣкъ противъ тази страшна саморазправа, която унижаваше човѣчеството. И Викторъ Хюго каза своята съчувствена дума...

Сърбия обяви война на Турция. Заминаха за тази страна маса млади български доброволци: студенти, ученици, търговци, занаятчи, които напуснаха университети, училища, занаяти и се притекоха на помощ. Състави се българска легия, която се зачисли подъ командата на руския генералъ Черняевъ — назначенъ за главнокомандующъ на сръбската армия. Но малката сръбска армия, лишена отъ бойни средства, не можеше да устои противъ многобройната и всѣкакъ въоръжена турска войска, постоянно подкрепявана съ прѣсни сили отъ Авадола и съ нови мунициии отъ Европа, при това командувана отъ най-достойния турски генералъ — Османъ-паша. На Джунисъ сръбската армия претърпѣ пълно поражение (19—31 окт. 1876 г.) и турскитѣ войски следъ това се ухитиха къмъ Бѣлградъ. Спрѣ ги мощниятъ гласъ на руския царъ: „ни стѣпка по-нататѣкъ, защото ще срѣщнете руския войникъ!“,

II.

Решение да се пратятъ български делегати при европейскитѣ дворове.

Положението въ Цариградъ. — Босна-Херцеговинското възстание и сръбско-турската война. — Сръдногорското възстание. — Сваляне и качване на Султани. — Политикаша на Мидхадъ-